

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.62/2013/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év május 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. július 03. napján kihirdetett 41(I.)KB.34/2013/20. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat előzetesen mentesíti a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

i n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. július 3. napján kihirdetett 41. (I.) Kb.34/2013/20. számú ítéletével **vádlottat** a Btk.226.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt 4 hónapi - végrehajtásában 2 évre felfüggesztett - fogházbüntetésre ítélte. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott felmentés érdekében, a védője a tényállás téves megállapítása miatt, elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.766/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a történeti tényállást és helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, törvényesen minősítette a vádlott cselekményét. Egyetértett a kiszabott büntetés nemével és mértékével, a vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett fogház büntetés kiszabásával. Álláspontja szerint a vádlott ez idáig megfelelően teljesítette szolgálatát, megállapítható, hogy szolgálatban megtartható, ezért indokolt előzetesen mentesíteni az elítéléshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A vádlott felmentése, érdekében bejelentett fellebbezést

azonban nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottat az elkövetéskor hatályos Btk.104.§ (4) bekezdése alapján részesítse előzetes mentesítésben, a bűnösségi körülményeket egészítse ki az időmúlással, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését továbbra is fenntartva védence bűncselekmény, illetve bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt. Kiemelte, hogy nem a mérlegelési jogkörben megállapított tényállást kívánja támadni, azonban nem hagyhatóak figyelmen kívül az ügy előzményei. Ezzel összefüggésben előadta, hogy a feljelentő az ügy után másfél évvel tett bejelentést, ugyanakkor az eset sértettje feljelentéssel az ügyben nem élt. Nem vitatta, hogy a sértett bántalmazását jelezte a felügyeletnek, azonban ennek nyoma nem látszott rajta, pedig a bántalmazásnak látható nyomot kellett volna rajta hagyni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a logikai szabályaival ellentétesen állapította meg védence bűnösségét, mivel az általa megvizsgált bizonyítékok mellett erre nem kerülhetett volna sor. Amennyiben felmentésre irányuló fellebbezése nem vezetne eredményre, védenccével szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte. Indítványozta a vádlott előzetes mentesítését, mivel ennek hiányában állását elveszítené. E tekintetben csatlakozott tehát a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványához.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, továbbra is szeretne a bv. testület állományában szolgálatot teljesíteni.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, törvényes volt a vádlott és tanúk kioktatása, illetve törvényesen járt el, amikor a vádlott korábban tett vallomását a Be.291.§ (1) bekezdése alapján felolvasta.

A vádlott az eljárás során következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését megvizsgálta, tárgyalásán kihallgatta az ügy érdeméről információval rendelkező tanúkat. Kihallgatta **sértettet**, a cselekmény elkövetésekor jelen lévő és a későbbiekben a vádlottat feljelentő **tanú1-t**, továbbá a bv. testület azon tagjait, akik az üggyel kapcsolatban releváns információval bírhattak. A sértett által elszenvedett bántalmazással összefüggésben kihallgatta **tanú2** illetve **tanú3** tanúkat. Igazságügyi írásszakértőt rendelt ki, akinek véleménye alátámasztotta **tanú1** állítását, mely szerint a meghallgatási jegyzőkönyv aláírás rovatában található aláírás nem tőle származik, ezzel alátámasztva a tanú szavahihetőségét. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése útján állapította meg ítéletének tényállását, amely során elvetette a vádlott védekezését.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége - szemben a védői állásponttal - a logika szabályainak megfelelt. Az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékok alátámasztják a vádban foglaltakat, az ápolónői feljegyzés és a látlelet pedig bizonyítja, hogy a sértett bántalmazását követően jelezte ennek megtörténtét. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A tényállást a bizonyítékokkal összhangban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján csupán a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változással szorul kiegészítésre. A vádlott által tett nyilatkozat alapján ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa azzal egészíti ki a tényállást, hogy: "A vádlott időközben érettségi vizsgát tett, élettársi kapcsolata nem áll fenn, szüleivel él egy háztartásban".

Az elsőfokú bíróság ítélete az előzőekben írt kiegészítéssel már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálatá alapjául.

A vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentésére irányuló fellebbezés az alábbiak miatt eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, a vádlott és védője a fellebbviteli eljárásban új tényre, vagy bizonyítékokra nem hivatkozott. Nem merült fel olyan körülmény, amely miatt másodfokú bíróság szükségesnek találta volna, további bizonyítási eljárás lefolytatását. A törvényben előírt feltételek hiányában a Be.351.§ (1) és Be.352.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem értékelhette az elsőfokú bíróságtól eltérően a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A vádlott és védője felmentés érdekében bejelentett fellebbezése lényegében az elsőfokú bíróság okszerű, bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadta, ezért az eredményre nem vezethetett.

A vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése érdekében bejelentett fellebbezése sem alapos.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a cselekményét.

A másodfokú bíróság a Btk. 2.§-ára figyelemmel a cselekmény elkövetésekor hatályos büntetőjogszabályok alapul vételével bírálta el a vádlott cselekményét, mivel megállapítható, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. 301.§-ában írt hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetett súlyosabb büntetési tétellel fenyegeti a jelenleg hatályos Btk. a cselekmény elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. tv. 226.§ (1) bekezdésében írt bűncselekmény büntetési tétele három évig terjedő szabadságvesztés, a hatályos Btk. ugyanezt a bűncselekményt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

A másodfokú bíróság mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság jogi értékelő tevékenységével. A vádlott szolgálatot teljesítő büntetés-végrehajtási tiszthelyettesként az 1978. évi IV. 137.§ 1/l. pontja alapján hivatalos személynek minősült, amikor tetteleg bántalmazta a sértettet. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazást az a hivatalos személy is elköveti, aki sérülést nem okozva erőszakos, tetteges magatartást tanúsít a passzív alannal szemben. A bántalmazás a bírói gyakorlatban kialakult értelmezés szerint más teste ellen irányuló, testi épséget vagy becsületet támadó erőszakos magatartás. (BH. 2009/269. számom közzétett eseti döntés) Ezért a vádlott, amikor a sértettet egy alkalommal pofon, és egy alkalommal gyomron ütötte megvalósította hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás valamennyi törvényi tényállási elemét annak ellenére, hogy ezzel sérülést neki nem okozott. Bűncselekmény hiányában történő felmentése ezért eredményre nem vezethetett.

A vádlott büntetésének enyhítésére irányuló védői indítványt a másodfokú bíróság az alábbiak szerint találta alaposnak.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, amelyeket az enyhítő körülményeket illetően az időmúlással és a sértetti közrehatással kell kiegészíteni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor értékelve a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyát a vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki. Az általa megállapított 4 hónapi - két évre felfüggesztett fogházbüntetés - alkalmas a büntetési célok elérésre, azonban a pénzbüntetés már nem szolgálná megfelelően a büntetés céljait. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmény elkövetési körülményeire, konkrét tárgyi súlyára és a vádlott parancsnoki jellemzésére figyelemmel a vádlott szolgálatban megtartható. Ezért egyetértve az erre irányuló indítványokkal (ügyészi, védői) a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az 1978. évi IV. tv. 104.§ (4) bekezdése alapján a vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat - helyes indokainál fogva - a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helybenhagyta.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. május 28.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes

szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős, és a kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

, 2014. május 28.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:

Iván Erika
bíróügyi ügyintéző